

Arrest

nr. 40 902 van 26 maart 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS en advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweerde de Irakese nationaliteit te bezitten en van Koerdische origine te zijn. U zou in Sheikhan geboren zijn maar in 1997 met uw familie naar Mosul zijn verhuisd waar u in de Al Qahira wijk zou gaan wonen zijn. Tot 2007 zou u in een restaurant in Baladiya Qadim gewerkt hebben. In 2007 zou u met uw twee neven in een bakkerij zijn beginnen te werken. Sinds april 2008 zouden jullie in de bakkerij opdracht hebben gekregen dagelijks duizend broden te leveren aan Peshmerga's die in Shalalat gestationeerd waren. Eind juli 2009 zou u 's middags de bakkerij even hebben verlaten om eten te halen. Toen u terugkwam zou u uw beide neven dood hebben aangetroffen. U zou direct uw oom (H.) hebben gehaald en de lichamen van uw neven naar de Sheik Sadiq Brefqi moskee hebben gebracht. Daar zou de imam geweigerd hebben hun lichamen te wassen en ritueel voor te bereiden omdat hij hen beschuldigde van collaboratie met de Amerikanen en hen niet als echte moslims beschouwde. U zou vervolgens samen met (H.) de lichamen van uw neven naar de moskee van

Sheikhan hebben gebracht. Hierna zou u bij uw oom (M.) in Sheikhan gebleven zijn terwijl (H.) met de peshmerga's naar Mosul terugkeerde om in de bakkerij onderzoek te verrichten naar de moord op uw neven. Tijdens dit onderzoek zouden de peshmerga's een dreigbrief hebben gevonden. Toen (H.) vervolgens naar Sheikhan terugkeerde voor de rouwplechtigheid van zijn zonen zou hij u hebben ingelicht over de dreigbrief. Hij zou u verteld hebben dat de brief door de Mudjaheddin was ondertekend en dat u het land diende te verlaten. U zou hierna nog één maand in Sheikhan bij (M.) gebleven zijn en op 10 augustus 2009 zou u, via Fayda, naar Turkije zijn gereisd. Na twee dagen in Istanbul te hebben verbleven reisde u vervolgens per vrachtwagen verder naar België, waar u op 14 augustus 2009 een asielaanvraag indiende. Na uw aankomst in België zou u contact hebben gehad met uw oom in Sheikhan. Zo zou u vernomen hebben dat uw oom (M.), werkzaam bij Farmanda, de imam van de Sheik Sadiq Brefqi moskee gearresteerd heeft op verdenking van banden met de terroristen en een eventuele betrokkenheid bij de moord op uw neven. Sindsdien zou uw oom in Sheikhan problemen kennen met de familieleden van de imam.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw Iraakse identiteitskaart (26/09/2005, uitgereikt te Sheikhan), uw Iraaks nationaliteitsbewijs (dd. 27/09/2005 uitgereikt te Sheikhan), een kleurenkopie van het nationaliteitsbewijs van uw vader en een dreigbrief.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van herkomst uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenstatus of omwille van een reëel risico op het lijden van ernstige schade heeft verlaten. Uw geografische kennis aangaande uw beweerde woonplaats Al Qahira alsook uw algemene kennis aangaande gebeurtenissen in deze regio is immers danig ontoereikend, waardoor het geenszins aannemelijk is dat u daadwerkelijk in Al Qahira heeft gewoond. Bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die zich allen in Al Qahira, Mosul afspeelden.

Zo is het vooreerst merkwaardig dat, wanneer u wijken worden gevraagd die rond Al Qahira liggen, u ondermeer Hay Amel, Hay Al Karama en Hay Al Quds noemt (zie gehoorverslag CGVS p. 8). De beschikbare informatie toont echter aan dat Hay Amel heel ver van uw wijk en zelfs aan de andere kant (= de Arabische kant) van de stad ligt, terwijl Hay Al Karama en Hay Al Quds wel aan de Koerdische kant doch geenszins in de buurt van Al Qahira terug te vinden zijn. Wanneer u voorts de namen worden genoemd van een aantal buurwijken, herkent u slechts één van de drie (Az Zuhoor). Van de overige twee namen herkent u één zelfs niet als wijk (Al Barid) en stelt u tot slot ten onrechte dat An Nur een wijk is gelegen aan de andere kant van de stad (zie gehoorverslag CGVS p. 9 en 10). Het zou nochtans kunnen verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn van dergelijke belangrijke zaken als de wijken in de nabijheid van de uwe.

Eveneens merkwaardig is dat u beweerde tot 2007 in een restaurant in Baladiya Qadim te hebben gewerkt. U situeerde deze wijk in de buurt van Faisaliyah en het pretpark van Mosul. U verklaarde eveneens dat u, als u vanuit Al Qahira vertrok, door Faisaliyah moest om in Baladiyat te geraken (zie gehoorverslag CGVS p. 2 en 10). Ook dit strookt geenszins met de beschikbare informatie. Het klopt dat het pretpark van Mosul in de buurt van Faisaliya ligt, doch Baladiyat blijkt daarentegen geenszins in deze buurt te liggen. Daarenboven klopt het geenszins dat u vanuit Al Qahira door Faisaliya zou moeten om tot in Baladiyat te geraken. Dat u de plaats waar u in een bepaalde periode vrijwel dagelijks naartoe ging geheel foutief in de stad situeert, is hoogst merkwaardig. Nog volgens uw verklaringen is er geen rivier in de nabijheid van uw wijk Al Qahira (zie gehoorverslag CGVS p. 7). Ook hier slaat u de bal mis. Dit is des te merkwaardiger daar u wel weet dat er twee rivieren in Mosul zijn en tevens deze bij naam kunt noemen (zie gehoorverslag CGVS p. 7). Uit de beschikbare informatie blijkt dat de rivier die het oostelijk deel van de stad Mosul in twee splitst vlak naast uw wijk stroomt. Dat u dit niet zou weten is hoogst merkwaardig.

Uit bovenstaande blijkt dat u enige kennis van de stad Mosul heeft, die u mogelijk heeft verworven door kortstondige bezoeken aan deze stad of via derden. Dat u evenwel lang in deze stad heeft gewoond, dient echter ten eerste te worden betwist gezien het aantal flagrante onjuistheden omtrent basisgeografische kenmerken van uw onmiddellijke leefomgeving.

Voorts blijkt u op de hoogte te zijn van het aantal bruggen in Mosul, doch u blijkt niet in staat de volgorde weer te geven waarin deze bruggen liggen. U blijkt voorts te weten dat er bruggen zijn waar er éénrichtingsverkeer geldt, maar u stelt verkeerdelijk dat dit zo is voor drie bruggen, namelijk de 1ste, 4de en 5de brug (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Dit komt geenszins overeen met de beschikbare informatie waaruit duidelijk blijkt dat er slecht op twee bruggen éénrichtingsverkeer geldt, meer bepaald op de 1ste en de 2de brug.

De geloofwaardigheid omtrent uw verblijf in Al Qahira wordt voorts bijkomend ondermijnd door uw gebrekkige kennis omtrent een aantal andere gebeurtenissen in deze stad. Zo stelde u dat de eerste nationale verkiezingen na de val van het regime plaatsvonden eind 2005 - begin 2006 (zie gehoorverslag CGVS p. 11). De beschikbare informatie toont echter aan dat deze in januari 2005 werden gehouden. Gezien het belang en de impact van deze gebeurtenis voor de Iraakse bevolking én gelet op uw verklaringen dat u aan deze verkiezingen deelnam (zie gehoorverslag CGVS p. 11), mag toch minstens worden verwacht dat u deze historische gebeurtenis accuraat in de tijd zou kunnen plaatsen. Op de vraag of er na de val van het regime ooit een moment is geweest dat de bruggen in Mosul allemaal terzelfdertijd waren afgesloten voor het verkeer, antwoordde u dat dit enkel zo was op het moment van de val maar nadien niet meer (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Ook dit strookt niet met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Daaruit blijkt immers uitdrukkelijk dat er ondermeer ook eind 2004, eind 2005 en in augustus 2006 momenten zijn geweest waarbij de vijf bruggen op hetzelfde moment afgesloten waren. Wanneer u voorts de familienaam van de vorige gouverneur van Mosul wordt genoemd met de vraag of u deze kent, blijkt deze u niets te zeggen (zie gehoorverslag CGVS p. 13). Gevraagd naar recente incidenten of gebeurtenissen die zich in uw wijk, de omgeving van uw woonplaats of de stad Mosul hebben voorgedaan, komt u niet verder dan te verwijzen naar een grote aanslag die in 2008 in de Zinghili-wijk plaatsvond. Wie de aanslag pleegde of wat het doelwit van de aanslag was, kon u niet zeggen (zie gehoorverslag CGVS p. 12). Gezien de grootschaligheid, de ernst en ook de bekendheid van deze aanslag, getuigt het feit dat u hiervan slechts vaagweg op de hoogte bent geenszins van uw effectieve aanwezigheid in Mosul op dat moment. Voor het overige noemt u nog een aanslag die in 2006 of 2007 op Amerikanen in Nawran werd gepleegd en u stelde uitdrukkelijk dat er in uw wijk geen aanslagen werden gepleegd. U preciseerde hierbij dat er enkel mensen gearresteerd werden en kleine incidenten plaatsvonden (zie gehoorverslag CGVS p. 12). Ook dit stemt niet overeen met de op het CGVS beschikbare informatie waaruit blijkt dat in Al Qahira wel degelijk aanslagen en geweldplegingen plaatsvonden gedurende de periode van uw beweerde verblijfginds. De informatie waarop het CGVS zich baseert, werd in bijlage aan het administratief dossier gevoegd. Daaruit blijkt ondermeer dat in november 2008 een aanslag werd gepleegd op een christelijke familie in Al Qahira waarbij twee zussen werden vermoord en een bom in hun woning tot ontploffen werd gebracht op het moment dat de politie arriveerde. Het is weinig waarschijnlijk dat u hier geen weet van zou hebben indien u toen daadwerkelijk in Al Qahira aanwezig zou geweest zijn. De geloofwaardigheid omtrent uw verblijf in Al Qahira wordt, in de wetenschap van bovenstaande aanslag, nog verder ondermijnd gezien u uitdrukkelijk verklaarde dat er in uw wijk geen christenen wonen (zie gehoorverslag CGVS p. 13).

Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat u over enige kennis betreffende Mosul beschikt (u kan Al Qahira min of meer situeren binnen Mosul, u weet dat de stad Mosul in een Arabisch deel en een Koerdisch deel is opgesplitst, u weet dat de in Al Qahira zowel Koerden als Arabieren wonen, u kent de namen van de twee rivieren die door Mosul stromen, u weet dat er geen bezienswaardigheden zijn in Al Qahira, u kan het pretpark binnen de stad situeren, ...) doch deze is ontoereikend voor iemand die beweert gedurende de laatste twaalf jaar onafgebroken in Mosul te hebben gewoond. Uw kennis wijst er enkel op dat u hetzij ooit in het verleden in Al Qahira heeft gewoond hetzij via derden deze informatie kreeg overgeleverd. Hiermee rekening houdend wordt eveneens de geloofwaardigheid van de problemen die u in Al Qahira, Mosul beweert te hebben gekend en omwille waarvan u Irak heeft verlaten, danig ondermijnd.

De door u neergelegde documenten wijzigen niets aan bovenstaande vaststellingen. De door u neergelegde identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs werden ter verificatie voorgelegd aan de Federale Politie. Uit hun analyse (waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd) blijkt echter dat deze documenten vervalsingen zijn en niet als authentieke bewijsstukken kunnen worden beschouwd. Uit bovenstaande blijkt dat u op intentionele wijze getracht heeft de Belgische asielinstanties te misleiden. De hierboven vastgestelde fraude ondermijnt dan ook uw algehele geloofwaardigheid. Ook de kleurenkopie van uw vaders nationaliteitsbewijs vermag geenszins de hierboven weergegeven conclusie te ondergraven. Dit document heeft immers enkel betrekking op uw vader en toont op geen enkele manier aan dat u in 1997 naar Al Qahira zou zijn verhuisd. Wat tot slot de door u neergelegde dreigbrief betreft, moet er worden opgemerkt dat aan een document slechts enige bewijskracht kan worden toegekend voor zover het kadert binnen een geloofwaardig asielrelaas, wat in casu geenszins het geval is.

Uit wat hierboven werd uiteengezet dient te worden geconcludeerd dat u noch de hoedanigheid van vluchteling noch de status van subsidiaire bescherming kan worden toegekend. Het CGVS is immers niet in staat om zich een correct beeld te vormen van uw profiel, uw juiste identiteit, de exacte

regio vanwaar u afkomstig bent en de plaats(en) waar u recentelijk heeft verbleven, waardoor ook uw nood aan bescherming niet kan worden beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), artikel 1, A, (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, onder andere het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Tevens zou in de bestreden beslissing een manifeste appreciatiefout worden gemaakt.

2.1.1. Verzoeker betoogt dat zijn verklaringen voldoende en ernstige aanwijzingen bevatten voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, ter staving waarvan hij verwijst naar het door hem aangehaalde feitenrelaas.

Hij is het niet eens met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing. Dat zijn Iraakse identiteitsdocumenten vervalst bleken te zijn na controle door de Belgische Federale Politie komt bij verzoeker aan als een schok. Hij kan niet begrijpen dat de Federale Politie deze documenten als vals bestempelt en wenst te benadrukken dat hij geen uitstaans heeft met opzettelijke vervalsingen van documenten. Hij heeft de documenten niet zelf vervalst en was zich er niet van bewust dat hij valse identiteitsdocumenten gebruikte.

Verzoeker geeft aan dat hij bezig is om via contacten in Irak bijkomende bewijzen te verzamelen die aantonen dat hij wel degelijk afkomstig is van Mosul. Tijdens het gehoor zou overduidelijk zijn gebleken dat verzoeker op talrijke kennisvragen over Mosul wel kon antwoorden. Verzoeker haalt in dit kader verscheidene van zijn verklaringen aan. Verzoeker verwijt het CGVS dat de talrijke correcte antwoorden die hij wist te geven op specifieke kennisvragen simpelweg worden doodgezwegen in de bestreden beslissing. Verzoeker stelt dat het niet opgaat om uitsluitend die kennisvragen uit te kiezen waarop hij een foutief of onvoldoende antwoord heeft gegeven. Het CGVS zou uiterst selectief te werk zijn gegaan en louter in het nadeel van verzoeker. Hiermee zou zijn bewezen dat in dit concrete dossier het CGVS geen blijk geeft van behoorlijk en zorgvuldig bestuur.

Het is volgens verzoeker bovendien duidelijk dat het CGVS bij het nemen van de beslissing geen rekening heeft gehouden met het gegeven dat hij pas sinds 1997 verhuisd was naar Mosul, noch met zijn lage scholingsgraad. Verzoeker heeft zijn studies aan een 'analfabetenschool' gestopt na drie jaar en behaalde geen diploma. Hij verwijst in deze naar zijn verklaringen bij het CGVS. Daarenboven waren veel vragen die door het CGVS werden gesteld volgens verzoeker niet pertinent. Het CGVS heeft voorts geen rekening gehouden met de achtergrond waarin hij is opgegroeid. De laatste jaren voor zijn vlucht heerste er een klimaat van angst waardoor hij zich niet zomaar durfde verplaatsen wanneer en waar hij wilde. Gelet op het feit dat verzoeker opgroeide in dergelijke samenleving, zijn geringe opleiding en het feit dat hij niet zijn hele leven in Mosul woonde zou van hem niet kunnen worden verwacht dat hij over een uitstekende en encyclopedische kennis beschikt.

Verzoeker voert aan dat veel van de gestelde kennisvragen te algemeen en te vaag waren en dat zij niet aangepast waren aan de concrete levensomstandigheden en de beperkte basiskennis van verzoeker.

Alleszins blijkt volgens hem uit de bestreden beslissing niet of het CGVS zijn asielaanvraag grondig onderzocht heeft in het kader van de Geneefse Conventie. Het CGVS heeft ten onrechte onvoldoende de problemen erkend die verzoeker heeft ondervonden en zou derhalve een manifeste beoordelingsfout hebben begaan. Uit hoofde van het principe van een goede rechtsbedeling en het zorgvuldigheidsbeginsel had het CGVS een vollediger en grondiger onderzoek dienen te wijden aan de gegevens van het administratief dossier.

In casu zou er dan ook geen ernstige reden zijn om aan verzoeker het voordeel van de twijfel te ontzeggen.

2.1.2. Verzoeker voert aan dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Hij vreest dat zijn leven in Irak in gevaar is als gevolg van het bestaande willekeurige geweld gelet op het binnenlands gewapend conflict dat op heden nog steeds gaande is. Verzoeker is afkomstig van Mosul, een regio waar de algemene veiligheidssituatie tot op heden niet veilig en stabiel genoeg is en waar willekeurig geweld heerst in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

2.1.3. Verzoeker beroept zich tevens op een schending van het redelijkheidsbeginsel. Gelet op de door hem uitgewerkte argumenten tijdens het gehoor bij het CGVS kon het CGVS volgens hem niet in redelijkheid komen tot de genomen beslissing. De in het dossier voorhanden zijnde feitelijke gegevens zijn onverenigbaar met het door het CGVS genomen besluit. Omwille van de hoger uitgewerkte argumentatie zou de beslissing dienen te worden vernietigd.

2.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens, in voorkomend geval, in het kader van artikel 48/4.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197).

Uit de stukken van het dossier blijkt dat de door verzoeker neergelegde identiteitsdocumenten, meerbepaald zijn identiteitskaart en zijn nationaliteitsbewijs, na onderzoek door een gespecialiseerde dienst van de Belgische Federale Politie niet-authentiek werden bevonden (administratief dossier, stuk 11: landeninformatie). Verzoeker brengt niet het minste element aan ter ontkrachting van deze vaststellingen doch beperkt zich tot de loutere bewering dat hij zich er niet van bewust was dat hij valse identiteitsdocumenten gebruikte. Daarenboven repliceert verweerder met recht dat het hoe dan ook de asielzoeker zelf is die de verantwoordelijkheid draagt voor de stukken die hij bijbrengt. Dat verzoeker zich ter adstructie van zijn asielaanvraag bedient van niet-authentieke identiteitsdocumenten doet op manifeste wijze afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker verklaart in het verzoekschrift waarmee op 19 januari onderhavig beroep werd ingesteld dat hij bezig zou zijn om inzake zijn herkomst bijkomende bewijzen te vergaren doch brengt deze tot op heden niet bij.

Verzoeker verklaarde gedurende het gehoor bij het CGVS omtrent zijn afkomst: *"Ik ben in Sheikhan geboren, maar we verhuisden naar Mosul. Ik woonde bijna mijn hele leven in Mosul. We verhuisden naar ginds in 1997"* (administratief dossier, stuk 3, p.1).

Desalniettemin blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing dat verzoeker (i) gevraagd naar de buurwijken van de wijk waarin hij zou hebben gewoond ondermeer drie wijken noemde die geenszins in de buurt van zijn wijk liggen en waarbij één van deze drie zelfs aan de andere kant (de Arabische kant) van de stad ligt (ii) wanneer hem de namen werden genoemd van een aantal buurwijken, slechts één van de drie bleek te herkennen, één ervan niet eens herkende als wijk en ten onrechte stelde dat één ervan is gelegen aan de andere kant van de stad (iii) beweerde tot in 2007 in een restaurant in Baladiya Qadim te hebben gewerkt doch deze wijk vervolgens manifest verkeerd situeerde daar waar hij ten onrechte beweerde dat deze in de buurt lag van Faisaliya en tevens ten onrechte aangaf dat hij door Faisaliya zou moeten om naar Baladiyat te gaan, hetgeen hoogst merkwaardig is aangezien hij in een periode vrijwel dagelijks naar deze plaats zou zijn gegaan (iv) wel wist dat er twee rivieren zijn in Mosul en deze tevens bij naam kan noemen doch verkeerdelijk verklaarde dat er geen rivier is in de nabijheid van zijn wijk, en dit terwijl uit de informatie in het dossier blijkt dat de rivier die het oostelijke deel van Mosul in twee splitst vlak naast deze wijk stroomt (v) wel op de hoogte blijkt te zijn van het aantal bruggen van Mosul doch niet in staat blijkt de volgorde weer te geven waarin deze bruggen liggen (vi) wist dat er bruggen zijn waar éénrichtingsverkeer geldt doch verkeerdelijk stelde dat dit zo is voor drie bruggen, namelijk de eerste, de vierde en de vijfde, terwijl uit de informatie in het dossier blijkt dat slechts op twee bruggen éénrichtingsverkeer geldt, meerbepaald de eerste en de tweede (vii) de eerste nationale verkiezingen na de val van het regime verkeerd situeerde in de tijd ondanks het belang en de impact van deze gebeurtenis voor het Iraakse volk en zijn bewering dat hij aan deze verkiezingen deelnam (viii) niet op de hoogte bleek te zijn van het feit dat er na de val van het regime verschillende momenten waren waarop de bruggen in Mosul allemaal tegelijkertijd waren afgesloten voor het verkeer (ix) wanneer hem de familienaam van de vorige gouverneur van Mosul werd genoemd deze niet bleek te herkennen (x) een uitermate gebrekkige kennis vertoonde aangaande recente incidenten of gebeurtenissen in zijn wijk, de omgeving of de stad Mosul daar waar hij ondanks de grootschaligheid, ernst en bekendheid van deze aanslag geen nadere informatie kon verstrekken over de grote aanslag die in 2008 plaatsvond in de Zinghili-wijk, voor het overige slechts een aanslag noemde die in 2006 of 2007 werd gepleegd op Amerikanen in Nawran en uitdrukkelijk verklaarde dat in zijn wijk geen aanslagen werden gepleegd, hetgeen evenmin overeenstemt met de informatie in het administratief dossier (xi) als dusdanig niet op de hoogte bleek van de aanslag die in november 2008 werd gepleegd op een christelijke familie in zijn wijk, hetgeen des te meer klemmt daar verzoeker verklaarde dat in zijn wijk geen christenen wonen.

De voormelde motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en terecht en wordt door de Raad overgenomen. Verzoeker betwist de voormelde vaststellingen niet doch tracht deze te vergoelijken door te verwijzen naar de levensomstandigheden in Mosul, zijn lage scholingsgraad en het feit dat hij niet zijn hele leven in Mosul woonde. Geen van deze verklaringen zijn echter afdoende om het in zijn hoofdte vastgestelde gebrek aan kennis toe te dekken. Van verzoeker, die beweert gedurende de laatste twaalf jaren voorafgaand aan zijn vertrek naar België in Mosul te hebben gewoond waarbij hij gedurende een periode zich bijna dagelijks zou hebben verplaatst naar een andere wijk, kan ondanks zijn scholingsgraad redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op de hoger geciteerde elementaire en eenvoudige kennisvragen omtrent zijn beweerde regio van herkomst. Hoe verzoekers algemene en niet uitgewerkte kritiek op de wijze van vraagstelling de voormelde lacunes in zijn kennis omtrent Mosul zou kunnen ontkrachten kan niet worden ingezien. De vragen werden immers gesteld in duidelijke bewoordingen, hadden betrekking op verzoekers directe leefomgeving en polsten naar elementaire en essentiële basiskennis omtrent zijn beweerde stad en regio van herkomst. Dat verzoeker desalniettemin niet in staat bleek op de voormelde vragen te antwoorden maakt dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in Mosul sedert 1997.

Waar verzoeker aanvoert dat het CGVS selectief te werk zou zijn gegaan en slechts de elementen die in zijn nadeel spelen zou hebben opgenomen in de bestreden beslissing kan vooreerst worden opgemerkt dat de motiveringsplicht niet inhoudt dat het CGVS de verplichting heeft om alle elementen die in het voordeel dan wel in het nadeel van verzoeker spelen op te nemen in de motieven van de bestreden beslissing.

Verzoekers betoog dat het feit dat hij op talrijke kennisvragen omtrent Mosul wel kon antwoorden zou worden 'doodgezwegen' door de bestreden beslissing en dat het CGVS selectief en louter in zijn nadeel

te werk zou zijn gegaan kan in casu bovendien geenszins ernstig worden genomen en mist klaarblijkelijk feitelijke grondslag aangezien in de motivering van de bestreden beslissing wel degelijk herhaaldelijk uitdrukkelijk wordt verwezen naar het feit dat verzoeker over enige kennis betreffende Mosul blijkt te beschikken en waarbij tevens wordt verwezen naar zijn concrete verklaringen. De bestreden beslissing oordeelt ten aanzien van deze kennis echter met recht dat deze ontoereikend is voor iemand die beweert gedurende de laatste twaalf jaren onafgebroken in Mosul te hebben gewoond. Zij weegt niet op tegen de hoger geciteerde in hoofde van verzoeker vastgestelde frappante onwetendheden. Het CGVS motiveert in deze dan ook met reden dat ten aanzien van de kennis waarover verzoeker blijkt te beschikken dient te worden aangenomen dat deze werd verworven via kortstondige bezoeken aan Mosul, dan wel via overlevering via derden.

Ten aanzien van de dreigbrief die verzoeker neerlegde bij het CGVS (administratief dossier, stuk 10: documenten) motiveert de bestreden beslissing met recht dat om enige bewijswaarde te kunnen toekennen aan dergelijk document dit stuk dient te kaderen in een geloofwaardig asielrelaas.

Gelet op het voorgaande kwam de bestreden beslissing op goede grond tot de conclusie dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in Mosul tot 1997. Aangezien aan dit verblijf geen geloof kan worden gehecht oordeelde de Commissaris-generaal tevens met recht dat evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen die verzoeker aldaar beweert te hebben ondervonden. Derhalve berust de bestreden beslissing op pertinente, terechte en afdoende motieven, is zij genoegzaam gemotiveerd en kan niet worden aangenomen dat de Commissaris-generaal een manifeste beoordelingsfout zou hebben gemaakt.

In acht genomen hetgeen voorafgaat kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Reeds hoger werd vastgesteld dat in de bestreden beslissing genoegzaam wordt gemotiveerd dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij sedert 1997 in Mosul zou hebben verbleven (zie sub 2.2.1.). Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven (RvS 4 juni 2009, beschikking nr. 4513; RvS 26 mei 2009, nr. 193 523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen met betrekking tot zijn afkomst. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een asielzoeker kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend.

Gelet op het voormelde dient de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker te worden ontzegd.

2.3. Waar verzoeker aanvoert dat het CGVS niet in redelijkheid kon komen tot de bestreden beslissing en dat de feitelijke gegevens in het dossier met deze beslissing onverenigbaar zijn, dient te worden opgemerkt dat het redelijkheidsbeginsel enkel dan geschonden is wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing (RvS 20 september 1999, nr. 82.301; RvS 18 april 1997, nr. 65.919). De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing, zo blijkt uit het voorgaande, geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.4. Daar waar verzoeker aanvoert dat het CGVS uit hoofde van de principes van een goede rechtsbedeling en zorgvuldigheid een vollediger en grondiger onderzoek had dienen te wijden aan de gegevens van het administratief dossier dient te worden opgemerkt dat hij geenszins in concreto aantoonde op welk vlak het onderzoek door het CGVS onvolledig zou zijn noch welke gegevens volgens hem nader hadden moeten worden onderzocht. Hoe dan ook werd reeds hoger geoordeeld dat de elementen die worden aangehaald in de bestreden beslissing afdoende zijn om deze beslissing te schragen (zie sub 2.2.1.).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt het CGVS de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Dat de bestreden beslissing zou

stoelen op een incorrecte feitenvinding of onzorgvuldig zou zijn voorbereid is niet correct. Uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, meer bepaald de voorhanden zijnde landeninformatie, het verslag van de DVZ, de vragenlijst en het verhoorverslag van het CGVS. Verzoeker kreeg de kans om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De Commissaris-generaal heeft zijn asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.5. Verzoeker preciseert voor het overige niet welk van *“de algemene beginselen van behoorlijk bestuur”* door de bestreden beslissing wordt geschonden noch op welke wijze dit zou zijn gebeurd zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist immers dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden (RvS 2 maart 2007, nr. 168.403; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392).

2.6. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS